214

exaltació f. Acció d'exaltar o d'exaltar-se;

exaltar v. tr. Elevar (algú) en rang, dignitat, poder, etc. || Elevar (un sentiment) a un alt grau d'intensitat. || pron. Impressionar-se, inflamar-se, disparar-se com portar per una passió. Ell s'exalta, quan conta el que li ha passat! Digues calma; no t'exaltis així. Una persona exaltada. Un exaltat, una exaltada

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans